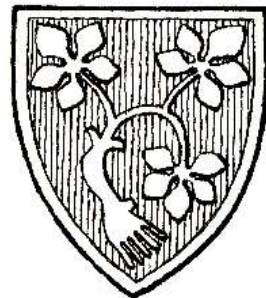

zprávy

roudnické farnosti

15. číslo – duben 2016

ÚVODNÍK

HLÁŠENÍ Z POUTI

V rámci sv. Otcem vyhlášeného jubilejního svatého roku bylo v naší arcidiecézi otevřeno několik bran milosrdenství. Jde o místa, která poskytují mimořádné příležitosti k ještě intenzivnějšímu uvědomění si hloubky skutečnosti Božího milosrdenství, k rozjímání o Božím odpuštění a čerpání z toho plynoucí síly. Proto jsou také spojena s možností získat zvláštní tzv. plnomocné odpustky. A tak se i skupina roudnických farníků připojila k dalším poutníkům z podřípského vikariátu a vydali se společně směrem do královského města Slaného, kde byla v prosinci v klášterním kostele Nejsvětější Trojice slavnostně otevřena Svatá brána milosrdenství.

Sobotní oběd už jsme tedy trávili většinou v autobuse, který ve 13h odjížděl od kostela, někteří se vydali po vlastní ose. V Budyni nad Ohří se k nám ještě připojilo několik poutníků. Po krátké, ale příjemné cestě s úchvatnou kulisou Českého středohoří jsme zakotvili několik kroků od děkanství při chrámu sv. Gotharda a chvíli čekali na druhou polovinu vikariátu, tedy poutníky z farností blíže Praze. Nejprve jsme navštívili starobylý chrám sv. Gotharda, jehož románské jádro vzniklo v období, kdy místo spravovali ostrovští benediktini. Zaujala nás pozoruhodná gotická výzdoba, v níž se mísily prvky raně, vrcholně i pozdně gotické, včetně památky na utrakvistickou správu farnosti, kterou je výzdoba klenby v presbytáři, zejména centrální podoba Krista držícího kalich.

Do kostela nás uvedl a přivítal nás místní pan farář Mgr. Pavel Táborský, výklad o kostele vedl Martin Chleborád, t. č. jáhen v Kralupech. Poté většina vyšla pěšky přes slánské náměstí a minuvše Velvarskou bránu se ocitli za někdejšími středověkými hradbami města. Na mírném kopečku už se pak objevily věže původně františkánského kláštera, který nyní řád bosých karmelitánů užívá jako formační dům.

Vstoupili jsme do přívětivého prostředí kláštera a většině se ani nechtělo věřit, že tato místa po desítky let nesloužila svému účelu, ale byla zde věznice, autoškola svazarmu a dokonce i na krátký čas zoologická zahrada. V prostorách bývalého refektáře, který dnes slouží

jako sál, jsme vyslechli exhortaci od rektora tamějšího kostela P. Jana Poříze, OCD. Svižnou, vtipnou a vstřícnou formou nás provedl tématem milosrdenství a odpuštění při svátosti smíření a podal i výklad o významu odpustků. Těm, kteří měli zájem o přijetí svátosti smíření, byli k dispozici tři kněží z našeho vikariátu a dva kněží slánského kláštera. Bratři nám otevřeli nejen brány kláštera, ale také bránu své krásné zahrady, kde jsme se mohli procházet, rozjímat, svačit, protáhnout se, popovídat si. Postupně jsme se sešli v barokním kostele Nejsvětější Trojice, který je architektonicky opravdu výjimečnou stavbou, která v sobě má navíc ještě jednu stavbu, ve středu hlavní lodi je totiž postavena loretánská kaple. Interiér kostela ale evokuje také působení minulých let. Některé oltáře byly poškozeny, části vybavení zničeny, ukradeny, poškozeny byly bohužel i unikátní varhany, které se nacházejí přímo za hlavním oltářem, a doprovázely jak bohoslužby, tak chórovou modlitbu bratří františkánů, kteří zde působili do roku 1950. Slavnostní poutní mši svatou celebrouval P. Jan Poříz, OCD spolu se třemi kněžími našeho vikariátu a za asistence dvou našich jáhnů. Před cestou domů se ještě mnozí z nás posilili zásobou džemů, které vyrábí bratři v klášteře.

Velký dík patří bratřím karmelitánům, kněžím zpovědníkům a všem, kteří se podíleli na hladkém a příjemném průběhu naší pouti, a to jak přidáním ruky k dílu, tak modlitbou a vzpomínkou na nás, poutníky. Další možnost setkat se s věřícími podřípského vikariátu budeme mít zanedlouho, totiž 1. května 2016, kdy se koná vikariátní pouť na Říp.

Jan Hejduk

HISTORIE

KOSTELÍK U MOSTU

/pokračování z minulého čísla/

Kněžiště kostelíka, 9,6 m dlouhé, bylo vytvořeno pěti stranami osmiúhelníku a mělo 4 okna; v lodi bylo 6 oken v bocích a jedno v západním průčelí. Štíhlá, dvoudílná okna se šikmými špaletami, vysoká 9,6 m a široká 1,2 m, měla v horní hrotité části pěkné kružby, možná, že pozdějšího původu. Na pilířích mezi okny uvnitř byly přípory s hlavicemi ve výši 9,25 m, od nich vybíhala klenbová

žeбра, nesoucí tři pole křížových klenutí; v kněžišti 6 žeber sbíhalo se v jednom svorníku. Hlavní římsa byla 16,5 m nad zemí, hřeben střechy o 8,2 m výše. Zvenčí měla stavba buď 10 nebo 12 opěracích pilířů s ústupky. Zdivo bylo na hranách z pískovce, ostatní z opukových kvádrů. Loď byla od kněžiště oddělena vítězným obloukem; na severní straně přiléhala ku kněžišti malá kaple (sakristie), 3,7 m do čtverce, nad ní pak byl panský pokojík týchž rozměrů s oknem do kněžiště a přístupný šnekem ze sakristie. Řeholní kněz, který měl na starosti špitál, spravoval asi také kostelík; špitál měl slušné své důchody, kdo vydržoval kostelík nevíme. R. 1534 postihla město velká pohroma; vyhořelo ze dvou třetin. Řada domů pod hradem lehla popelem a spáleniště byla r. 1591 zakoupena vrchností na stavbu nového pivovaru. Také malý kostel byl zachvácen požárem, časem zřítily se jeho klenby; městské knihy od r. 1580 do 1609 mluví o zbořeném kostelíku. Paní Polyxena z Pernštějna, zdělila roudnické panství r. 1592 po manželu Vilémovi z Rožmberka, r. 1603 provdala se znovu za pana Zdeňka Popela z Lobkovic. R. 1609 narodil se jim jediný syn Václav Eusebius, z čehož měli manželé veliké potěšení. Z vděčnosti k Bohu za syna plnili potom votivní sliby, které byli před tím učinili; k nim patřila i obnova malého kostelíka pod hradem.

F. J. K. V. Uzel

Pokračování příště.

Zdroj: rukopis Františka Kučery „Kostelík u mostu“

KDO JE KDO

Jen málo lidí zná bývalý augustiniánský klášter s kostelem do větších detailů než Blanka Horová, která ho pravidelně každý týden uvádí do pořádku. Žije jen pár kroků od kláštera v domě v Komenského ulici. Tam jsem ji navštívil.

Jste pro mě člověk, který ke klášteru neoddělitelně patří, patřila jste sem vždycky?

Než jsem se vdala, tak jsem bydlela v Hrobcích, takže jsem chodila do Libotenic, ale třeba přes zimu tam byla mše jenom jednou za čtrnáct dní, takže jsem chodila i tady do Roudnice. Nebo se chodilo do Lovosic, nebo do Bohušovic. Po svatbě jsme bydleli u manželových rodičů v Roudnici v Židech u Labe, v jednom z těch domů, které pak zbourali.

A pak jste se přestěhovali sem do Komenského?

Ne, do paneláku. Tento byt jsme si našli až později. Bylo nás víc a víc, tak jsme potřebovali víc a víc místa.

Vychovala jste šest potomků.

Tři kluky, tři holky. Aby byli věrni svému jménu, tak všichni bydlí někde ve Středohoří.

Měli jste původně v Hrobcích nějaké hospodářství?

Jen králíky. Měli jsme zahrádku, ale pole žádné.

Co dělali rodiče?

Tatínek byl úředník a maminka byla doma s námi.

S tatínkem jste se rozloučili před týdnem v našem kostele, Pán si ho povolal na Velký pátek ve věku bezmála čtyřidevadesát let.

Krátce před smrtí žertoval, že by to bylo velkolepé odejít na Velký pátek.

Hrával na varhany.

Ano. V Libotenicích u Sv. Kateřiny, nebo v kapli na harmonium. Začal jako samouk. Vyprávěl o tom v nějakém dřívějším čísle zpráv, při vzpomínkách na kapucínský klášter. Také hrál v Rohatcích v té pěkné kulaté kapli, dal tam harmonium, které stálo dlouho u nás doma. Ani nevím, jestli tam ještě je. A v Roudnici vypomáhal u varhan panu Bílkovi a s otcem Kolářem jezdil do Bechlína a Počápel.

Hodně přispíval svými silami do farnosti. To se zdá se dědí. Jak vy jste se dostala k službě na faře?

To začalo za pátera Chrousta. Nejdříve jsem vypomáhala v kanceláři. Tam byla ještě za pátera Koláře Tonička Vošmiková, která se starala o všechno papírování, a protože už měla nějaký věk, tak jsem jí začala pomáhat. Pak jsem šla pracovat do nemocnice, a pak za pátera Szabó, když Zlatka Králová, která do té doby na faře pečlivě uklízela, byla nemocná, začala jsem chodit uklízet místo ní.

Za pátera Chrousta se klášter hodně proměnil, že?

Velice. Před tím to tam bylo ještě hodně primitivní. Páter Kolář měl naštěstí byt v Praze, takže když se potřeboval vykoupat, sedl do auta a jel do pražského bytu. Tady to moc nešlo. Za pátera Koláře tady s úklidem válčila jeho hospodyně slečna Tomášová. Ta zvládala všechno, kostel, zahradu a všechno sama. A byla tu hodně dlouho. Jak běhala pořád nahoru dolů po schodech, tak měla natrénováno.

Ale vy jste to vlastně beze zbytku přebrala. Scházely se tu někdy na úklid třeba větší skupiny lidí?

To ano. A kdyby nic jiného, tak jednou za čas se zorganizoval generální úklid, kdy parta lidí naběhla do kostela a všechno se vydrhlo. A když se pak kostel maloval a dávala se nová okna, tak to se muselo naběhnout každý týden. Ale já si to moc nepamatuju, jiný by vám určitě o tom povyprávěl víc.

Napadá mě, že bych se rád zeptal na květinovou výzdobu kostela. Moc se mi líbí.

To je jen, co zahrada dá. Naberu tam, co zrovna roste.

Ale musela jste se určitě dříve zabývat aranžováním.

Ne, jen doma pro sebe. Předemnou to v

kostele dělala paní Šustrová, a pak když se odstěhovala, tak jsem byla hozená do vody.

A ještě jedna věc je mi záhadou. Klášter je velký, kostel také, o zahradě ani nemluví, podlahy se rozpadají a prší se z nich, teď tam pořád někdo běhá, jak se za takových okolností dá udržovat pořádek v rozumných mezích?

V pondělí dopoledne dělám faru, v pátek kostel.

... (Můj tázavý pohled stále trvá.)

Uklízím tam, kde je zrovna největší nepořádek a tam, kde chodí nejvíce lidí. Co se nestihne, to počká, až budou síly příště. Pravdou je, že dříve na faře nebyl takový provoz, probíhaly spíš jednorázové akce. Dříve se nic moc ve velkém dělat nemohlo, tak jako to děláte teď.

Je něco, co by vám mohlo práci ulehčit, nebo vám ji zpříjemnit?

Určitě bude dobře, až budou nové sedáky na lavičích v kostele. Že se nebude tak drobit ten molitan.

To je pravda, to zpříjemní život ne jen vám. Pracuje se na tom a věřím, že již brzy budou první vlaštovky. Ještě se zeptám: Jak odpočíváte?

Sportem.

Vám ty schody na faře nestačí?

Teď už si užívám důchodu, tak jezdím na kole a chodím po Středohoří.

Kéž vám to vydrží, protože nevím, co bychom si bez vás počali.

Jan Horák

CO BUDE

SVĚTOVÉ DNY MLÁDEŽE KRAKOVĚ – POJEDEME?

Už jen něco přes 100 dní a bude to tady – SDM, Světové dny mládeže 2016! Světové dny mládeže jsou velkolepou akcí, které se účastní tisíce a někdy i miliony mladých lidí. Vznikly v roce 1984 na Květnou neděli, kdy papež Jan Pavel II. svolal římskou mládež, aby s ním slavila Svatý rok vykoupení. Jejich nadšení překonalo všechna očekávání. V roce 1985 napsal papež mladým po celém světě list a brzy začalo dobrodružství Světových dní mládeže.

SDM se konají jednou za dva, výjimečně za tři roky. Účastníci minulého setkání měli příležitost poznat prosluněné Rio de Janeiro, které, přiznejme si, je pro nás Evropany poněkud z ruky. Letos se setkání koná o dost blíže, a to v nedalekém Krakově, tedy v Polsku, které hostí SDM již podruhé (1991 v Čenstochové). Místo konání se každý rok mění. Nedochází pouze ke změně státu, ale i ke změně kontinentu, a tak je letošní setkání jedinečnou příležitostí – blíž už to pravděpodobně nebude. Je to velká akce, které se účastní nad milion lidí a občas je obtížné uniknout všudypřítomnému davu. Zároveň jde ale i o velké dobrodružství nabitě Boží přítomností.

Pár užitečných informací:

Komu je setkání určeno?

Mladým lidem z celého světa, kteří se chtějí setkat a něco společně prožít. Doporučený věk je od 16 let.

Datum setkání:

20. - 25. července 2016 – Dny v diecézi

25. - 31. července 2016 – Světový den mládeže v Krakově.

Strava: Stravování zajištěno během celého pobytu.

Ubytování:

Pochopitelně není možné, aby v rodinách bydleli všichni, takže se zajišťuje ubytování i v různých školách, tělocvičnách a sportovních halách. Proto je nutné, aby všichni měli sebou spacák a karimatku. Chlapci a děvčata budou ubytováni vždy zvlášť.

V Krakově budou čeští poutníci hosty ve farnosti Mogila v Nowe Huti, ve které je starobylý cisterciácký klášter. Místní řeholníci, kteří farnost vedou, mají velikou snahu, aby co nejvíce mladých lidí bylo přijato do místních rodin.

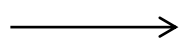
Upozornění: Účast na SDM je vždy velikým duchovním zážitkem a poznáním jiné kultury. Zároveň se ale jedná o fyzicky a psychicky náročné dny.

Více informací – www.krakov2016.signalny.cz

Káťa Sedláčková

Foto: krakov2016.signalny.cz

INFORMAČNÍ SCHŮZKA KE DNŮM MLÁDEŽE

pro ty, kdo o účasti na setkání alespoň vzdáleně uvažují (a případně pro jejich rodiče), **proběhne v pátek 22. 4. v 19.00 v Klášterním klubu.** Povíme si o podrobnostech a společně se domluvíme, zda a v jaké podobě zorganizujeme roudnickou poutnickou buňku. ☺ Pokud jste mladší 16 let, můžete dorazit taky a uvidíme...

Zuzana Horáková

Kabinet hudební historie Etnologického ústavu AV ČR, v. v. i.
si Vás dovoluje srdečně pozvat na víkendový workshop
s nastudováním středověké liturgické chorální hry

V I S I T A T I O S E P U L C H R I

v bývalém augustiniánském klášteře (Komenského 174)
v Roudnici nad Labem
15. – 17. dubna 2016

Hra bude provedena v ambitu kláštera

v neděli 17. dubna 2016

od 10 hodin dopoledne (po mši sv.)

a bude doplněna přednáškou s prezentací, ve které

PhDr. Jana Vozková, CSc.
osvětlí problematiku písemných pramenů, jejich transkripce,
dobového kulturního kontextu
a zařazení stylizované dramatické akce do pravidelné liturgie
středověkého kláštera.

Workshop se koná v rámci přednáškového cyklu k výročí 700 let
narození Karla IV., s podporou z programu „Evropa a stát: mezi
barbarstvím a civilizací“ v rámci Strategie AV21.

Informace a přihlášky: vozkova@imus.cas.cz

Kabinet hudební historie EÚ AV ČR, v. v. i., Puškinovo náměstí 9, 160
Praha 6

KATECHETICKÝ KURZ 2016 / 2018

Katechetické středisko vyhlašuje nový běh dvouletého katechetického kurzu, který absolventům umožní posílit řady katechetů ve farnosti. Pokud znáte ve svém okolí někoho, z koho by mohl „vyrůst“ perspektivní katecheta, můžete mu kurz doporučit. Obsahem kurzu bude opět víra katolické církve (studium Katechismu katolické církve – Krédo, morálka, svátosti a liturgie), život církve – život křesťana, úvod do dějin církve; úvod do duchovního života (spiritualita), základy biblistiky, úvod do modlitby a četby Božího slova, katechetika, základy pedagogiky a psychologie, metody katecheze a náboženské výchovy a katechetické praxe. Podrobné informace a přihlášku najdete na webových stránkách www.apha.cz/katecheze. Na nástrahy a přínosy kurzu se také můžete vyptat někoho z nás, kdo jsme jím prošli.

Mysleme perspektivně – my katecheti vydržíme hodně, ale taky netrváme věčně. ☺

Vaši roudničtí katecheti

ROZŠÍŘENÁ OTVÍRACÍ DOBA KLÁŠTERNÍHO KLUBU

Díky obětavému úsilí našich dobrovolníků se nám pomalu daří se krok za krokem blížit k ideálu, že Klášterní klub je pro vás otevřený každý den.

Aktuální otvírací doba klubu tedy je:

Úterý 14.00 – 17.00

Středa 14.30 – 17.00

Čtvrtek 14.00 – 17.00

Pátek 13.30 – 22.00

Neděle 10.00 – 22.00

a naši zkušení i začínající barmani budou rádi, když vás a vaše známé budou moci uvítat. S jarem už také venku na zahrádce! ☺

zh

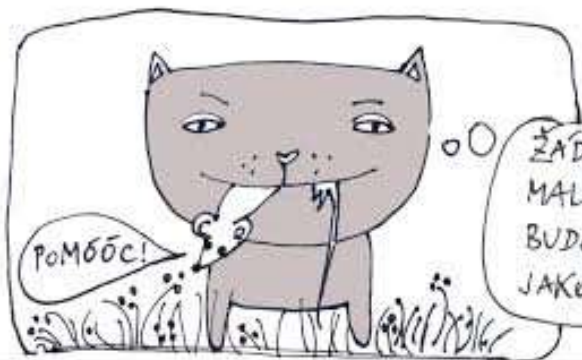
Pucinka

milosrdenství

ABYCH BYLA
MILOSRDNÁ K
TĚM, CO NEJSOU
DOKONALÍ JAKO JÁ.

ŽÁDNÝ STRACH,
MALIČKA.
BUDEŠ SE MÍT
JAKO V RAJI.

CO SE TO
TU DĚJE?!?

7 rozdílů

PROGRAM

- Ne 17. 4. * Středověká velikonoční liturgická hra „Visitatio sepulchri“ –
- 10.00 v ambitu
- Pá 22. 4. * Informační schůzka ke Světovým dnům mládeže v Krakově
- So 23. 4. * Svátek sv. Vojtěcha, hlavního patrona pražské
arcidiecéze, mše sv. v 10.30 v Roudnici
- Ne 1. 5. * Vikariátní pouť na Říp. Mše sv. v 15.00
29. 4. – 1. 5. Karavana_um: víkendové setkání křesťanských umělců
- Ne 15. 5. * Slavnost Seslání Ducha svatého –
BIŘMOVÁNÍ 9 STATEČNÝCH V KATEDRÁLE ☺

Každou neděli v 19.00 se koná adorace Nejsvětější svátosti.

Ve středu v 17.30 se setkává Legio Mariae.

Každý čtvrtek od 9.00 se scházejí maminky s dětmi.

Od 9.30 je společné čtení Bible.

Noc kostelů bude v pátek 10. 6. 2016

➤ **VŠECHNA ČÍSLA ZPRÁV JSOU KE STAŽENÍ na webu
v sekci „O nás“: <http://www.farnostroudnice.cz/o-nas/farni-zpravy/>**

Římskokatolická farnost Roudnice n/L

Komenského 174

www.farnostroudnice.cz, Facebook/Klasterroudnice

kněz Martin Brousil, farnost.rce@seznam.cz, 608982813